

Μετά είκοσι (και πλέον) έτη: Το τοπίο των Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών πριν από και κατά την κρίση

Μιχάλης Τζεκάκης

Κατά την περίοδο από το 1985 μέχρι περίπου το 2003 σε μια περίπου εικοσαετία οι Ακαδημαϊκές Βιβλιοθήκες γνώρισαν μια απροσδόκητη άνοδο σε όλα τα επίπεδα,

- ως προς τη στελέχωσή τους με προσωπικό,
- ως προς τις πιστώσεις και τις χρηματοδοτήσεις,
- ως προς τις τεχνολογικές τους υποδομές,
- ως προς το προφίλ και το status τους στον ακαδημαϊκό χώρο.

Από το 2003 μέχρι περίπου το 2009 αρχίζει μια περίοδο στασιμότητας. Οι στρόφιγγες των αναπτυξιακών προγραμμάτων κλείνουν, οι πιστώσεις περιορίζονται, τα στελέχη που αποχωρούν λόγω συνταξιοδότησης δεν αναπληρώνονται και δημιουργούνται ερωτηματικά για το κατά πόσο θα μπορέσουν οι Ακαδημαϊκές Βιβλιοθήκες να διατηρήσουν το επίπεδο των υπηρεσιών που πέτυχαν να αναπτύξουν μέχρι τότε.

Στις μέρες αυτές η κρίση έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της και το ερώτημα μετακινείται από το πώς θα διατηρήσουμε αυτά που φτιάξαμε με κόπο και προσπάθεια, στο τι θα μπορέσουμε να περισώσουμε από το τσουνάμι που μας πλάκωσε. Για ένα πράγμα είμαστε σίγουροι από δω και πέρα: τίποτα πια δε θα είναι το ίδιο, ούτε στο άμεσο, ούτε καν στο απώτερο μέλλον. Στην εισήγηση επιχειρείται:

- μια κριτική προσέγγιση της πορείας των Ακαδημαϊκών και στις τρεις προηγούμενες περιόδους, την περίοδο της ευφορίας, την περίοδο της στασιμότητας και την τωρινή περίοδο της μεγάλης κρίσης,
- μια χαρτογράφηση της σημερινής κατάστασης,
- η διατύπωση μιας ρεαλιστικής πρότασης για τη διαχείριση της σημερινής κρίσης με βάση τις εμπειρίες, τις επιτυχίες και τις αποτυχίες της μέχρι τώρα πορείας μας και της μετά λόγου γνώσης των σημερινών αδιεξόδων.